

anden part skulle anerkende det amerikanske princip, som man allerede tidligere havde frafaldet, om en såkaldt frivillig hjemsendelse, det vil sige i realiteten at give ret til eller mulighed for amerikanerne for at tvinge en del af krigsfangerne til ikke at vende hjem. . . . Den anden part bøjede sig ikke for dette ultimatum, og siden er der ingen fremskridt sket under våbenhvileforhandlingerne.

Sagen har imidlertid i efteråret 1952 været behandlet på De Forenede Nationers generalforsamling, hvor også Danmark er repræsenteret, men med negativt resultat.“

Det var i den anledning, man havde stillet forespørgslen.

I sin svartale pegede *udenrigsministeren* på, at da FN's 7. plenarforsamling begyndte sit arbejde, var våbenstilstandsforhandlingerne i Korea efter mere end et års drøftelser nået dertil, at kun eet spørgsmål skilte parterne, nemlig spørgsmålet om krigsfangernes udveksling.

I plenarforsamlingen henvistes Koreaspørgsmålet til forsamlingens 1. udvalg, og i dette udvalgs møde den 24. oktober 1952 holdt De Forenede Staters udenrigsminister, Acheson, en tale, „i hvilken han gav en udførlig redegørelse for hele Koreaspørgsmålet og før, hvorledes alle forsøg på at tilvejebringe en sammenlutning af Nord- og Sydkorea var strandet på de nordkoreanske myndigheders modstand.

Den amerikanske udenrigsminister sluttede sin tale med at fremlægge et resolutionsforslag, i hvilket plenarforsamlingen udtalte anerkendelse af de bestræbelser, enhedskommandoen havde udfoldet under våbenstilstandsforhandlingerne, og af det standpunkt, enhedskommandoen havde taget i krigsfangespørgsmålet. Videre rettedes der i forslaget en appel til den kinesiske regering og de nordkoreanske myndigheder om at indgå på en våbenstilstandsoverenskomst, der anerkender, at de krigsførende parter ikke er forpligtede til at hjemsende krigsfanger under anvendelse af tvang.

Danmark og Norge var sammen med 18 andre lande medforslagsstillere til dette amerikanske forslag, der under debatten også støttedes af Sverige.

I mødet den 29. oktober havde Sovjetunionens udenrigsminister, hr. Vishinskij, ordet. Hr. Vishinskij placerede i sin tale svaret for den nuværende tilstand i Korea hos De Forenede Stater og Sydkoreas regering.

Hr. Vishinskij hævdede, at De Forenede Nationers holdning i krigsfangespørgsmålet var forkastelig udfra moralske, politiske og juridiske synspunkter.“

Den russiske udenrigsminister sluttede sin tale med at fremsætte et resolutionsforslag, ifølge hvilket der skulle oprettes en kommission med henblik på en fredelig løsning af Koreaspørgsmålet og Koreas forening.